

(11)

A

KATANANDI

Sa mot shëkoj
çë katanandat tonë
vun kembet ku ishin t'huejti,

e sa gjak dërssitin
sat shëqepin gjëmba e ferra të rendë.

Sa të qeshur bën pa zëmer
e sa prallza than kryaturve
sat shëtrëngojin doren'ë lëtirit afer.

Nani na lemmi bijtë
na lemmi atà çë atò èndrrin:

një gurez çështë zëmëra Katundit,
një lulez, çë ka edë zot, ardurin e shqiptarve,
një fjal çë lidhen gjithë udhet e dheut ...

e një këndim ... çë luhet si një rrot,
çë më vjet shëkonjen e më mer forcë.

(Traduzione)

AVI NOSTRI

Quanto tempo è passato
da quando gli avi nostri
posaron più sulle terre ignote.

Quanto sangue han sudato
per strappare irti e folti i rovi neri,
per posar le membra sanguinanti e stanche.

Quanti sorrisi a cuor dolente
e quante storie han cantato ai bimbi
per stringer mano al vicino sconosciuto.

Noi siam ora i lor figli
siamo i loro sogni:

- quel sassolin ch'è il cuore del Paese,
- quel fiore che ha il profumo dell'Albania,
- quella parola che lega le strade del mondo,

e ... una canzone che si danza in cerchio,
che più passa il tempo e più prende forza.